

Medlem har udtalt sig saa varmt for Opførelsen af et Sanatorium for brystsyge, men jeg synes, vi ikke vel paa en Lov som denne kunne tage Bestemmelse om det, det hører hjemme paa ganske andre Steder. Jeg skal med Fornøjelse være med, hvis det ærede Medlem vil lave et særligt Forslag desangaaende. Over for det Spørgsmaal, som synes at være meget brændende, nemlig det, som omhandles i Ændringsforslaget under Nr. 20, hvorvidt Sundhedskommissionen skal have Lov til at forbyde Indførelse af Mælk fra Steder, der ligge uden for Kommissionens Omraade, synes jeg, det er saa soleklart, at Fler-tallet har Ret i sin Betragtning her, og jeg skal gøre opmærksom paa, at Mindretallet jo kun bestaar af forholdsvis faa af Udvalgets Medlemmer, ikke mere end af tre; jeg tror det beror noget paa en Misforstaaelse, naar et enkelt Medlem er optraadt saa stærkt herimod. Jeg synes, det maa være ganske klart, at Københavns Kommune f. Eks. maa have Lov til at sige, at den Mælk der fra det og det Sted anse vi for inficeret. Der staar jo endda udtrykkeligt i Ændringsforslaget, at de skulle have *grundet* Mistanke om det. Forholdet er nemlig det, at naar en Læge praktiserer et eller andet Sted og faar forskellige Tilfælde af Tyfus f. Eks. i en Gade, hvor han praktiserer, naar han saa konstaterer, at alle de Tyfustilfælde vise sig hos Patienter, som faa Mælk fra en Vogn, f. Eks. fra Lyngby, saa synes jeg, det er naturligt, at vedkommende maa have Lov til at sige til Sundhedsautoriteterne: Vil De ikke træffe Foranstaltninger til, at den Mand ikke sender Mælk, for Sagen bliver undersøgt. Nu er det blevet fremhævet, at det kan strække sig meget videre, for, som Forholdet er, faar København maaske Mælk fra Lolland, Jylland, maaske fra Fyn og andre Steder; rundt omkring fra sendes der efter ny Systemer, f. Eks. Casses, Mælk hertil. Men denne vil slet ikke rammes af dette Forslag, thi den kan rammes i Forvejen. Al den Mælk, som sælges paa den Maade, sendes jo til faste Udsalgssteder, til Mejerier i Byen, og ifølge den bestaaende Lov og det Forslag, her er fremsat, og som de Herrer ikke have stillet Ændringsforslag til, kan Københavns Sundhedsautoriteter, naar som helst de ville, lukke et saadant Udsalg og forbyde dem at modtage Mælk andre Steder fra. Det vil væsentligst kun dreje sig om de saakaldte Mælkebønder, der komme ind fra Landet og sælge Mælk fra Gaden. Og det vilde jo være lige haardt nok, om en

Hovedstad skulde udsættes for Smittefare fra Mælk uden at kunne forbyde vedkommende at sælge den, naar man virkelig har grundet Mistanke til denne Mælk, og tilmed vedkommende Kommission er forpligtet til at yde fuld Erstatning derfor. Saa har man ment, at det var tilstrækkeligt, at man underrettede Kommissionen paa det Sted, hvor en saadan Mand bor, derom. Men det er ikke tilstrækkeligt, fordi Sundhedskommissionerne ikke have samme Interesser. Sundhedskommissionen i Lyngby f. Eks. kan bestaa af særdeles hæderlige og brave Folk, men den har ikke nær saa stærk Interesse i, at der ikke opstaar smitsomme Sygdomme i København, som Sundhedskommissionen i København har det. Sundhedskommissionen i Lyngby vil naturligvis se paa Lyngbys Interesser og er interesseret i ikke at faa konstateret, at der er Difteritis eller Tyfus i Lyngby, fordi det vil skade Lyngby, ved at Folk ikke ville flytte paa Landet der o. s. v., o. s. v., og derfor holde de sig saa længe som muligt tilbage med at konstatere, medens Sundhedskommissionen i København er interesseret i ikke at faa indført Smitte og derfor helst vil konstatere den saa hurtig som muligt. Naar man saa har truffet den Foranstaltning, at det skal være „grundet“ Mistanke og at vedkommende Sundhedsautoritet, i casu Københavns, skal yde fuld Erstatning til vedkommende, synes jeg ikke, der kan siges mere om den Ting. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tuberkulose, tror jeg, at jeg har lige saa varm Kærlighed til den Sag som det ærede Medlem for Aarhus (Har. Jensen) og nogen i dette Ting. Jeg har, som sagt, i sin Tid været Medforslagstiller af et stort og omfattende Lovforslag, som væsentlig var det norske angaaende Tuberkulose. Som det ærede Medlem fra Aarhus vil mindes, bleve Forslagsstillerne ret haardt medtagne, og det blev sagt, at det var et ganske umuligt Forslag, meget for vidtrækkende, og at vi havde slet intet Begreb om de økonomiske Vanskeligheder, det vilde fremtvinge. Men jeg vil sige her, at det ærede Medlem har lige saa lidt Begreb om de økonomiske Vanskeligheder, som det ærede Medlems Ændringsforslag vil medføre, og naar det ærede Medlem sagde, at hvis man skulde ind paa denne Sag og gøre noget for Alvor, saa maatte man gaa den Vej, han har anbefalet, saa vil jeg sige, at det maa man slet ikke. For jeg tror, at hvis man skal gøre noget for Alvor i denne Sag, skal man gaa en